

Aseel Charkies tale ved arrangementet ARKEN X Mino

Taler

Aseel Charkie
Kunstner og aktivist

Dato

18. april 2026

Sted

Arken Museum for Samtidskunst

1

Hjemme i min Autisme

Jeg hedder Aseel, og jeg er ved at lære at finde hjem i mig selv.

5

I juni 2025 blev jeg udredt med Autisme. Det kom mig som ingen overraskelse. Faktisk har jeg altid kunne mærke det. Jeg har bare ikke haft støtten til at finde ordene for det. Men jeg har altid vidst, at der var et eller andet, jeg ikke kunne forklare, som gjorde mig grundlæggende anderledes end alle andre.

10

Jeg kunne mærke det, hver gang jeg trådte ind ad en dør. Hver gang jeg trak vejret. Hver gang jeg åbnede min mund, kunne jeg mærke følelsen af at være forkert. Følelsen af ikke at passe ind.

15

Alle kunne se at jeg var anderledes. “Hende der, hun er noget for sig selv” sagde de. 9 ud af 10 gange var det ikke et kompliment.

20

Jeg fik alle mulige labels klistret på mig gennem min barndom og teenageår. Anderledes. Mærkelig. Unik. Underlig. Uhøflig. Og alle mulige andre betegnelser for “Udiagnosticeret Autist”

25

Jeg havde et hjerte, som var for stort til den lille kasse jeg skulle passe ind i, før jeg kunne gøre mig fortjent til værdighed. Jeg kunne ikke finde ud af at passe ind i den kasse, så jeg blev mobbet på privatskolen. Samtidig fik jeg også skældud af mine forældre, for ikke at være lige så social i vores kulturelle samfund, som mine klassekammerater.

Sådan voksede jeg op: Med den tunge ide om, at jeg var forkert.

30

Dengang vidste jeg heller ikke helt, hvad autisme var. For mig var autisme lig med det stereotypiske billede, der blev tegnet af den lille hvide dreng med kommunikationsbesvær og en dyb fascination af Tog. Og det billede kunne jeg bare ikke spejle mig i, så jeg troede aldrig, at det kunne være mig.

35

Så da jeg begyndte med at se det her mønster i mig selv, var det netop det her stereotyp, som gjorde det vanskeligere for mig at blive anerkendt, ikke bare af min omgangskreds, men også af systemet.

40

Efter en 4 år lang kamp om at blive anerkendt af psykiatrien, fik jeg endelig min diagnose i 2025. Men det var selvfølgelig ikke uden at jeg skulle fejes af banen af adskillige læger, fordi jeg var "for intelligent" og have en psykolog bogstaveligt talt diagnosticere med mig kulturchok og sige at "grunden til, at du tror, du har sociale udfordringer, Aseel, er kulturelle forskelligheder, og IKKE Autisme",

45

som om de ikke kan se i min journal at jeg er født og opvokset i Danmark???

At få min diagnose den skønne juni dag i 2025 var som at løfte en tung byrde fra mine skuldre. Jeg følte mig for første gang i mit liv set og hørt.

50

Men værdighed kommer ikke kun med et papir fra en psykiater. Det er også anerkendelse fra dem, vi elsker.

For os med minoritetsbaggrund kan det være ekstra svært at tale om diagnoser. Der findes ofte ikke de rigtige ord for autisme i vores kultur eller i vores familier.

55

Ens behov bliver måske set som en "byrde", og ens væremåde en "belastning", fordi folk bare ikke har værktøjerne til at forstå, hvorfor vi gør, som vi gør, og hvorfor vi er, som vi er.

Jeg er vokset op med følelsen af, at jeg skulle indordne mig under alle andres væremåder, for ikke at være til besvær. Men sandheden er: At elskes er at blive forstået. Hvis min familie, mine venner og min omgangskreds ikke forstår min autisme, så ser de ikke den ægte Aseel. De ser kun en maske, jeg har taget på for lige knapt at overleve.

65

Den maske æder mig indefra.

Jeg har en stærk sans for retfærdighed. Og der findes ingen større uretfærdighed

end ikke at få lov til at være sig selv.

70

Jeg vil fortsætte med at kræve min plads. Jeg kræver anerkendelse fra samfundet. Jeg kræver forståelse fra mine venner og min familie, så jeg ikke længere skal føle mig som en belastning, men som en berigelse.

75 Jeg står her i dag, ikke som en byrde, men som en kunstner, der ser verden i nuancer, andre overser. Jeg står her som aktivist, der ikke kan tie. Jeg står her som en autist, der stadig er i gang med at lære at finde hjem i mig selv.

Vi skal ikke “indordne os”. Vi skal have lov til at blomstre præcis som dem, vi er.

80

Vi som samfund er nødt til at holde op med at behandle mennesker som problemer, der skal løses. Vi skal begynde med at behandle dem som mennesker, der skal forstås. For alle mennesker fortjener forståelse, kærlighed og værdighed.

85

Tak.

Kilde

Manuskript modtaget fra taler og udgivet af Danske Taler med tilladelse fra taler

90

Kildetype

Digitalt manuskript

Tags

Debattale

95

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/aseel-charkies-tale-ved-arrangementet-arken-x-mino>

100

105